

Klimatalarmism och godhet

Dagens Nyheter har proklamerat att man kommer att ge klimataktivisterna Greta Thunberg rollen som chefredaktör för en dag. Ska man tolka detta som den slutliga bekräftelsen att DN, i klimatfrågan, har lämnat en objektiv granskning till förmån för en aktivistisk agenda? Det skulle också kunna tolkas som att man eftersträvar barnets rena godhet som riktlinje i klimatrapporeringen. [Bitte Assarmo](#) skriver i "Det Goda Samhället":

*"... Wolodarski, med Wiman hack i häl, tycks lägga större vikt vid att vara en ett godhetens ljus i mörkret och eftersom **klimatprofeter per automatik anses goda** [vår fetstil] tillhör sannolikt inte Greta Thunberg den skara som tidningen kommer att granska särskilt noga vare sig nu eller framöver...."*

Vi har i tidigare inlägg på Klimatupplysningen granskat betydelsen av den postmodernistiska tidsandan och behovet av religion i vårt sekulariserade samhälle för klimatalarmismens popularitet. Skulle det dessutom kunna vara så att klimatalarmismen fyller människans icke-religiösa behov av *godhet*? Vem skulle inte vilja bidra till att förhindra att världen går under i en klimatkatastrof? Vi strukturerar denna framställning genom att utgå från några citat från Willy Kyrklunds bok *Om godheten*. En av oss hade förmånen att under många år bo i samma villaområde som Willy, och det blev därför naturligt att följa hans författarskap. Bland annat stod det klart att Willy Kyrklund var en författare som inte släppte ifrån sig texter lättsinnigt och utan att ha tänkt igenom utsagorna ordentligt. Kyrklunds bok utkom på 1980-talet, det vill säga innan klimatfrågan fick sitt stora genomslag i den allmänna debatten. Kyrklunds text kan därför snarast betraktas som allmänna filosofiska resonemang om godheten. För att försöka förstå godhetens karaktär, har vi valt ut tio citat från Kyrklunds bok och kommenterar dem i förhållande till dagens klimatalarmism.

Citat 1:

En god sak kan vara vilkensomhelst idé eller dess materiella hypostas. En erkänt god sak är en sak som inom någon grupp av människor uppfattas som god.

Enligt Kyrklund finns det således inget krav på innehåll eller kvalitet i den sak som ska anses vara god. För att den ska uppfattas som erkänt god krävs att den omfattas av en grupp av människor. Klimatalarmismen kan alltså utan problem betecknas som erkänt god genom allmänhetens konsensus i frågan. Detta står således i motsats till det vetenskapliga synsättet där det krävs vetenskapliga argument för och emot samt (experimentell) verifikation. Att godheten kräver en grupp av människor gör att vi också associerar till förordet i Charles Mackays bok från 1841 "The madness of crowds": "*Men, it has been well said, think in herds; it will be seen that they go mad in herds, while they only recover their senses slowly, and one by one*".

Citat 2:

Saker som mindre allmänt men understundom mycket intensivt omfattas som goda äro mångahanda: kodyrkan, Adolf Hitler, Josef Stalin, Coca-Cola, sexuell avhållsamhet, Hammarby ishockeylag, kvinnosaken, solbad, vinterbad, dusch. Vad som är en god sak bestämmes av det personliga tycket. Vad som är en förnuftig sak bestämmes av föreliggande fakta. Ingenting hindrar att de båda idéerna sammanfaller, men gör de det icke och kommer det till val, väger den goda saken alltid tyngre.

Om vi antar att "alarmisterna" företräder den "goda saken" och "förnekarna" den förnuftiga/onda saken skulle, enligt Kyrklund, förnekarna alltid komma till korta i valsituationer. Här vill vi hänvisa till vårt inlägg om postmodernismen, där förnuftet visas ha mycket låg status och alltså ger stöd för Kyrklunds observation. Ytterligare en anknytning till postmodernismen finner vi i det binära synsättet: ond/god, personligt tyckande/förnuftet.

Citat 3:

När godheten väl har börjat utvecklas, så står den icke att hejda.

Klimatalarmismen måste sägas vara en framgångssaga sedan Stockholmsmötet 1972 och framåt, med FN-stöd genom IPCC, politiskt genomslag, Al Gore, genomslag i massmedia, begränsningar av CO₂ -utsläpp, besättande av kritiska samhällsfunktioner med alarmister, ... Kan den "goda saken" hejdas efter denna massiva framgång? Här tangerar vi en annan kandidat till klimatalarmismens framgång som vi nämnde i vårt inlägg om Postmodernismen: Inlåsnings effekter genom många människors beroende av klimatalarmismen för sin försörjning, status, forskningsanslag etcetera.

Citat 4:

För att krig skall uppkomma kräves numera, att åtminstone den ena parten åberopar en god sak. Om båda parterna åberopar en förnuftig sak uppkommer inget krig, eftersom en intressekonflikt alltid kan lösas på ett förnuftigt sätt, om man väljer den metoden. Detta alternativ realiserar sig sällan, eftersom förnuftet icke åtnjuter samma popularitet som godheten och icke har tillnärmelsevis samma politiska genomslagskraft. Människan vill det goda.

Åter har Kyrklund träffat rätt i så motto att man i "klimatkriget" inte har valt att lösa meningsmotsättningarna på ett förnuftigt (läs vetenskapligt) sätt. Man skulle kunna tolka Kyrklund så att detta härrör sig till att den ena uppfattningen ser sig som den "goda sidan" som har att bekämpa den "onda sidan". Vi hänvisar åter till vårt inlägg om postmodernismen och dess tydliga nedvärdering av förnuftet. Risker för egentliga krig/konflikter på grund av godhetstänkande saknas inte heller. I klimatfallet skulle riskerna kunna bestå i: begränsad tillgång till sällsynta jordartsmetaller och andra råvaror, konflikter om koldioxidutsläpp/infångning mellan länder/världsdelar, etcetera.

Citat 5:

När godheten överskrider icke blott flockgränsen, när den utsträcker sig till att omfatta alla levande varelser, då har den överskridit den gräns som är satt av överlevandets villkor.

Kyrklund resonerar om vargflockar där flockmedlemmarna ser den egna flocken som god och skulle göra allt, till och med gå i döden, för flockens skull. Detta är viktigt för flockens överlevnad. Om godheten skulle utvidgas alltför mycket utanför flocken skulle denna överlevnadsfunktion kunna vändas till det motsatta. Vad skulle kunna hända vid en globalisering eller till och med en global despoti som förespråkas av vissa alarmister?

Citat 6:

När det gäller politiken är godheten ett oeftergivligt villkor. För framgång i politiken krävs i första hand godhet. Även en diktator måste ha ett parti, som hyllar honom god och lyfter

honom till makten. Och vem skulle någonsin i val avge sin röst för en dålig människa? Lyckligtvis är tillgången på goda människor riklig.

Naturligtvis skulle ingen rösta på en ond sak. "Lyckligtvis" är följdriktigt (nästan) alla svenska riksdagsmän för den "goda saken".

Citat 7:

Det råder heller ingen brist på allmänt dåliga eller ondsinta personer, må vara att dessa befinner sig i minoritet. Sådana vållar sällan stor skada i sin omgivning och på samhällets lägre nivåer. De möter därmed avoghet i den mån de icke drabbas av fängelsestraff eller andra samhällsliga vårdåtgärder. Härigenom motverkas i hög grad deras sociala avancemang. Dåliga människor får svårt att slå sig fram. Vid tillsättande av högre poster i samhället blir de överspelade av de goda.

Är det en slump att så många öppet skeptiska forskare och industriledare är pensionerade och därmed inte längre är beroende av anställningar, karriär och forskningsanslag?

Citat 8:

...begränsade olyckor och personliga tragedier ofta nog orsakas av dåliga människor.... De verkligt stora katastroferna däremot, krig, svält, förföljelse av minoriteter och självtänkare, mänsklighetens eventuella totalutrotning av mänskligheten, administreras av goda människor som tror på en god sak och bekämpar det onda.

Riktigt stora antropogent orsakade katastrofer skulle underlättas av globalisering; Vi tänker då inte på global uppvärmning utan på de restriktioner i mänsklig verksamhet ekonomi och konflikter som skulle kunna motiveras med att undvika en klimatkatastrof, eller som Kyrklund anger: förföljelse av minoriteter och självtänkare med mera.

Citat 9:

*Godheten, om man skulle ha några invändningar mot somliga av dess yttringar, är svår att polemisera emot. Godhet är godtycke. Hur argumentera? Att kalla någon godhet för dålig innebär redan i ansatsen en *contradictio in adiecto*.*

Många (mainstream) media ansluter sig till det synsättet genom att konsekvent vägra att införa artiklar eller bjuda in debattörer som kritiserar den goda saken med motiveringen att frågan om antropogen klimatförändring redan är slutdiskuterad och 97% av forskarna är överens om saken. Se även Johan Montelius inlägg i Klimatupplysningen: [Flickorna i TV2](#).

Citat 10:

Mänsklighetens historia visar oss, att godheten är stadd i oupphörlig tillväxt. Idén om godhet och kravet på godhet intar genom årtusendena en allt större plats i människornas föreställningsvärld och samhälle.

Att upphöja klimatalarmismen till en "god sak" är således i linje med den historiska utvecklingen enligt Kyrklund.

Efter att ha gått igenom godhetens natur med hjälp av Kyrklund, är en naturlig fråga i vilken grad godhetslängtan verkligen driver klimatalarmismen. Det kan vi naturligtvis inte svara på, men vi kan konstatera att klimatgodheten idkas på många nivåer i samhället: På internationell och nationell nivå i form av internationella överenskommelser (IPCC, Parisavtalet, FN:s gröna fond), på kommunal nivå, på företagsnivå och på individnivå. Du kanske invänder att åtgärder på nationell nivå inte är *godhet*. Motfrågan är då: Varför redovisas då aldrig eller sällan hur många graders utebliven temperaturhöjning en specifik åtgärd medför? Beslutsfattarna borde vara intresserade av hur många mikro-graders utebliven temperaturhöjning vi får för en viss åtgärd och jämföra nyckeltalet *SEK/grad* med kostnaden för alternativa åtgärder. Om man inte vet utfallet, eller ens tecknet för nyckeltalet, måste det väl vara av *godhet* man beslutar om åtgärden? I några fall har nyckeltalet, eller motsvarande, beräknats i efterhand av andra aktörer än beslutsfattarna; Till exempel: enligt en [vetenskaplig rapport](#) av Björn Lomborg i *Global Policy Journal* (November 2015) framgår att effekten av alla åtgärder av alla ingående nationer i Parisöverenskommelsen fram till år 2030 skulle begränsas till 0,048 grader Celsius år 2100. Beräkningarna har gjorts med MAGICC climat model som genomgående används i alla fem IPCC rapporterna. Europas bidrag skulle bli 0,017 grader Celsius.

Drivkraften för alla nivåer kommer från individen, både ekonomiskt (via skatter, konsumtion, gåvor, manifestationer mm) och politiskt. Den underliggande drivkraften för oss alla är förstås att vi inte vill bidra till en klimatkatastrof. Hur stark denna drivkraft är skulle bland annat kunna avläsas i näringslivets kommunikation utåt. Det finns få konsumtionsföretag som idag vågar annonsera utan något av de vanliga nyckelorden: klimatsmart, fossilfritt, klimatneutralt, klimatkompenserat? Det finns till och med företag som inkluderar godhetsanknytningar i företagsnamnet, till exempel elföretaget GodEl. Detta tolkar vi som att näringslivet läser av att vi konsumenter har ett stort godhetsbehov, kanske högre värderat än att göra billiga inköp av hög kvalitet.

Litteratur

Willy Kyrklund 1982: Om godheten, Mån-pocket, Bokförlaget Alba

Ann Heberlein 2017: Den banala godheten, Mångkultur, integration och svenska värderingar, Greycat Publishing House Ltd

Charles Mackay 1841: Extraordinary popular delusions and the madness of crowds, Harriman House